

JULGUST JA RÕÕMU – PROJEKT PERELIIKMETELE

Läbi kolme sügiskuu on toimunud projekti „Muukeelsete laste pereliikmete õpituba „Tere, kool!“ tegevus. Projekti veab Eesti Lugemisühing, ja üritusi on korraldatud kolmes koolis – Tallinna Kunstigümnaasiumis, Püha Johannese Koolis ja Randvere Koolis.

Projekt sai Integratsiooni SA toetuse konkursil „Eesti keele mitteformaalse õppe väikeprojektid“. Eesmärk oli tuua kokku neid perekondi, kus laps on pandud eesti kooli, kuid kodukeeleks on mõni muu keel. Lastevanematele ja teistele pereliikmetele võimaldati mängulist keeleõpet, tutvustati koolis kasutatavaid digivahendeid, kodukoha loodust, korraldati muuseumikülastusi ja väljasõite. Oluline koht oli ka kooli suhtluskeskkonna – e-kool, Stuudium vms – tutvustamisel ja konkreetse kooli hindamisjuhendite jm kooli dokumentide vahendamisel.

Mis on kõige suuremad järeldused, mida lõppenud tegevuste ja tagasisidestuse põhjal teha?

Selgus, et suurema heameelega osaletakse tegevustes, mis võimaldavad osaleda kogu perel. Lapsevanematel oli põnev näha, kuidas omad või ka teised koolilapsed neid digivahenditega tegutsedes juhendasid, kui ka muid olukordi – muuseumikülastus, võistlusmäng – kus lapsed oma eestikeelsete teadmistega vanemaid edasi aitasid. Õpitubade osalisteks oli erineva taustaga inimesi: peresid, kes on juba mitut põlvkonda eestimaalased kui ka neid, kes on äsja kusagilt hoopis kaugemalt Eestisse elama asunud. Sellest johtuvalt oli ka tagasisidestuses mitmesuguseid ettepanekuid. Oli lapsevanemaid, kes soovinuks veel enam eesti keelt õppida ja ootavad õpitoast informatsiooni edasiõppimist võimaldavate kursuste kohta. Oli neid, kes harjutanuks veel rohkem virtuaalsetes keskkondades suhtlemist, sh e-koolis. Meeldis see, et õpiti rohkem tundma selle kooli õpetajaid ja koolikultuuri – kooli väärtusi ja tavasid. Meeldis, et tegevused olid igal kohtumisel erilaadi, interaktiivsed ja ulatasid kooliruumest välja – õppekäigud viisid õpperühmi Haapsallu, Tartusse, Paidesse, Vargamäele...

Soovitame sedalaadi õpituba igale koolile, kus on muukeelsest perest õpilasi. Korraldajatele paneks aga südamele, et nad ise ennast külastatavate muuseumide jm vaatamisväärsustega kurssi viivad, et vajalikke selgitusi jagada, sest mitte iga giid ei suuda end kohandada eesti keelt vähe mõistvale külastajarühmale.

Igas õpperühmas on neid, kes tagasisidelehel märgivad, et õpituba andis julgustas edasi õppima. Mida oligi vaja tõestada.

Eesti Lugemisühingu projektijuht Mare Mürsepp